

Mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora o „Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o očuvanju ribolovnih resursa i zaštiti morskih ekosustava putem tehničkih mjera, o izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 1967/2006, (EZ) br. 1098/2007, (EZ) br. 1224/2009 i uredbi (EU) br. 1343/2011 i (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća te o ostavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EZ) br. 894/97, (EZ) br. 850/98, (EZ) br. 2549/2000, (EZ) br. 254/2002, (EZ) br. 812/2004 i (EZ) br. 2187/2005”

(COM(2016) 134 final – 2016/0074 (COD))

(2016/C 389/09)

Izvjestitelj: Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE

Dana 7. i 11. travnja 2016., Vijeće odnosno Europski parlament, sukladno članku 43. stavku 2. i članku 304. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, odlučili su savjetovati se s Europskim gospodarskim i socijalnim odborom o

„Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o očuvanju ribolovnih resursa i zaštiti morskih ekosustava putem tehničkih mjera, o izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 1967/2006, (EZ) br. 1098/2007, (EZ) br. 1224/2009 i uredbi (EU) br. 1343/2011 i (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća te o ostavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EZ) br. 894/97, (EZ) br. 850/98, (EZ) br. 2549/2000, (EZ) br. 254/2002, (EZ) br. 812/2004 i (EZ) br. 2187/2005”

(COM(2016) 134 final – 2016/0074 (COD)).

Stručna skupina za poljoprivredu, ruralni razvoj i zaštitu okoliša, zadužena za pripremu rada Odbora o toj temi, Mišljenje je usvojila 30. lipnja 2016.

Europski gospodarski i socijalni odbor Mišljenje je usvojio na 518. plenarnom zasjedanju, održanom 13. i 14. srpnja 2016. (sjednica od 13. srpnja 2016.), sa 74 glasa za i 1 suzdržanim.

1. Zaključci

1.1. Odbor u potpunosti podržava pristup Komisije o potrebi ažuriranja i pojednostavljenja postojećeg sustava upravljanja tehničkim mjerama na temelju dugoročne strategije upravljanja i očuvanja resursa.

1.2. Brojne predložene novine i izmjene izravno će pridonijeti prilagodbi ribarske flote obvezi iskrcavanja i postizanju najvećeg održivog prinosa. Odbor pozdravlja izmjene jer se radi o promjenama koje mogu omogućiti veću operativnu fleksibilnost i promicati veći izbor ribolovnih alata.

1.3. Međutim, neki prijedlozi ne uzimaju u potpunosti u obzir praktične uvjete ribolovnih aktivnosti ni procjenu društvenih i gospodarskih učinaka. Odbor nije uvjeren da su ti prijedlozi razuman kompromis između zaštite kratkoročnih i srednjoročnih interesa sektora ribarstva i boljeg očuvanja ribolovnih resursa. U tom kontekstu, EGSO želi skrenuti posebnu pozornost na sljedeće:

1.3.1. Odbor poziva Komisiju da preispita predložene izmjene veličine oka mrežnog tega i da za referentne mreže uzme one koje ribarske flote koriste za različite vrste ribolova, bez nepotrebnih ili neopravdanih povećanja ili smanjenja.

1.3.2. Odbor podsjeća da se prijedlog ne smije koristiti za uvođenje neopravdanih promjena minimalne veličine koja se odnosi na određene vrste.

1.3.3. Odbor smatra da bi trebalo uvesti pravila koja bi omogućila inovacije i stvaranje vrijednosti za neželjeni ulov.

1.3.4. Odbor poziva na fleksibilnije utvrđivanje ograničenja ribolovnog kapaciteta u bruto tonaži (BT), koji je za države članice utvrđen u okviru zajedničke ribarstvene politike, u cilju prilagodbe plovila obvezi iskrcavanja i omogućavanja boljih radnih uvjeta na plovilima.

1.4. Odbor poziva Vijeće, Europski parlament i Komisiju na uspostavu istinskog dijaloga s ribarima i njihovim predstavnicima prije donošenja odluke o prijedlozima. Poštovanje propisa zahtijeva prešutni dogovor i suradnju s ribarima, pa su mogućnosti za uspjeh veće ako ribari budu u potpunosti sudjelovali u raspravi.

1.5. Odbor poziva da se opredijeljenost za dijalog s dionicima zadrži tijekom cijelog procesa regionalizacije.

2. Kontekst

2.1. Tehničke mjere opsežna su skupina propisa koji uređuju kako, gdje i kada se mogu obavljati ribolovne aktivnosti. Trenutačno postoji velik broj uredbi, izmjena, provedbenih pravila i privremenih tehničkih mjera koje se primjenjuju kako u vodama Unije, tako i na plovila Unije izvan voda EU-a. U praksi, tehničke mjere sadržava više od 30 uredaba, među kojima su naročito važne one koje se primjenjuju na Atlantik ⁽¹⁾, Sredozemno more ⁽²⁾ i Baltičko more ⁽³⁾.

2.2. Dosada se u dva navrata bezuspješno pokušalo izvršiti reviziju i ažuriranje tog složenog pravnog okvira tehničkih mjera koje je inicirala Komisija.

2.3. Prijeko je potrebna prilagodba zakonodavstva i ribolovnih politika EU-a novim promjenama koje su uvedene ZRP-om, naime obvezi iskrcavanja i postupnom i progresivnom postizanju najvećeg održivog prinosa za sve stokove najkasnije do 2020. Uvođenje tih ciljeva velik je izazov za europsku ribarsku industriju.

2.4. Treba također napomenuti da je odluke o ribarstvenoj politici donedavno donosilo isključivo Vijeće. To je dovelo do toga da su tehničke mjere u cijelosti usvajane kao uredbi EU-a, a ne kao propisi izrađeni na regionalnoj razini u kojima se poštuju posebnosti svakog bazena i vrste ribolova. U tom kontekstu, sveobuhvatni pristup mikroupravljanja i želja institucija EU-a da prikupi sve tehničke pojedinosti u obliku izmjena doveli su do složenog pravnog sustava koji ostavlja malo manevarskog prostora te koji industrija teško razumije i provodi.

2.5. Komisija sada predlaže novu okvirnu uredbu ⁽⁴⁾ u kojoj su sadržane opće odredbe i zajednička pravila te osnovni standardi (po regijama) koji bi djelovali kao zadane mjere dok se regionalizirane mjere ne izrade i ne uvedu u pravo Unije.

3. Sažetak prijedloga Komisije

3.1. Svojim prijedlogom Komisija želi fleksibilnošću i regionalizacijom doprinijeti ostvarenju glavnih ciljeva novog ZRP-a. Posebno naglašava potrebu da se smanji ulov nedoraslih morskih riba i morskih riba u mrijestu, poveća selektivnost ribolovnih alata, spriječi ulov zaštićenih vrsta, smanji odbačeni ulov te svede na najmanju moguću mjeru učinak na okoliš.

3.2. U svrhu postizanja tih ciljeva, Komisija je predstavila tekst kojim namjerava pojednostavniti postojeći sustav upravljanja tehničkim mjerama na temelju dugoročne strategije upravljanja i očuvanja resursa. U prijedlogu uredbi Komisija posebnu pozornost posvećuje pitanju odbačenog ulova, regionalizaciji, većem sudjelovanju dionika te većoj odgovornosti ribara.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 850/98 od 30. ožujka 1998. o očuvanju ribolovnih resursa putem tehničkih mjera za zaštitu nedoraslih morskih organizama koja obuhvaća sjeveroistočni Atlantik (i Crno more od 2012.) (SL L 125, 27.4.1998., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1967/2006 od 21. prosinca 2006. o mjerama upravljanja za održivo iskorištavanje ribolovnih resursa u Sredozemnom moru (SL L 409, 30.12.2006., str. 9.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2187/2005 od 21. prosinca 2005. o tehničkim mjerama za očuvanje ribolovnih resursa u vodama Baltičkog mora, Malog i Velikog Belta i Øresunda (SL L 349, 31.12.2005., str. 1.).

⁽⁴⁾ COM(2016) 134 final.

3.3. Glavne predložene novine i izmjene su sljedeće:

- konsolidacija i ažuriranje ciljeva, ciljanih vrijednosti, graničnih vrijednosti za usputni ulov osjetljivih vrsta, načela dobrog upravljanja i definicija dosada sadržanih u raznim uredbama,
- uspostava zajedničkih pravila ili tehničkih mjera koji se primjenjuju na sve morske bazene i smatraju se trajnima. Te mjere uključuju zabranjene ribolovne alate i prakse, opće uvjete i ograničenja uporabe povlačnih ribolovnih alata i mirujućih mreža, zaštitu osjetljivih vrsta i staništa, minimalne veličine za očuvanje i zajedničke mjere za smanjenje odbacivanja ulova,
- razvoj regionalizacije utvrđivanjem osnovnih mjera, uglavnom u prilogima prijedlogu, koje će se primjenjivati u nedostatku regionalnih mjera. Nadalje, uspostavljaju se ovlaštenja za regionalizaciju tehničkih mjera u okviru višegodišnjih planova, privremenih planova za odbačeni ulov i mjera očuvanja. Uvrštena je i zaštitna klauzula za hitno djelovanje kako bi se zaštitile morske vrste.

4. Opće napomene

4.1. Uvodne napomene

4.1.1. Sadašnji propisi o tehničkim mjerama dio su vrlo zastarjelog pravnog okvira; EGSO stoga smatra da je iznimno važno da nova pojednostavljena uredba bude što prije usvojena kako bi omogućila praktičnu i izvedivu prilagodbu sektora izazovima koji stoje pred njim.

4.1.2. Odbor smatra da tehničke mjere treba usvojiti nakon izravnog i zadovoljavajućeg savjetovanja s dionicima. Mjere moraju biti fleksibilnije i prilagođene posebnim potrebama te ih valja usvajati u okviru brzog i učinkovitog postupka odlučivanja koji će omogućiti prilagodbu novim promjenama.

4.1.3. Reformom ZRP-a uvedena je inovativna strategija za upravljanje ribarstvom zasnovana na prelasku na pristup koji se temelji na rezultatima i uvođenju regionalizacije. Odbor se u potpunosti slaže s tim novim pristupom.

4.2. Očuvanje

4.2.1. Odbor u potpunosti podržava strategiju Komisije za ukidanje ili pojednostavnjenje područja na kojima je ribolov zabranjen ili ograničen radi zaštite nedorasle ribe (kojih je oko polovice), a koja, zahvaljujući naporima sektora, oporavku stokova ili promjenama u okolišu, više nisu operativna ili su zastarjela.

4.2.2. Odbor također podupire sve napore za poboljšanje tehničkih mjera kao načina da se, na temelju savjetovanja sa Znanstvenim, tehničkim i gospodarskim odborom za ribarstvo (STECF) i uzimajući u obzir primjedbe država članica, predstavnika sektora ribarstva i ostalih dionika, poboljša stanje ribolovnih zona i olakša njihovo očuvanje.

4.3. Gospodarski i društveni učinci

4.3.1. Mnoga od predloženih pravila nesumnjivo će zahtijevati znatne promjene metoda i ribolovnih alata, što će imati vidljive posljedice u gospodarskom i društvenom pogledu. Komisija priznaje da će novi izazovi ZRP-a kratkoročno imati značajne posljedice na sektor ribarstva, koji će, međutim, dugoročno ostvariti značajnu korist. Međutim, Komisija do danas nije izvršila procjenu društvenih i gospodarskih troškova koje bi provedba prijedloga kratkoročno izazvala. Odbor smatra da bez tih informacija nije moguće procijeniti predstavlja li prijedlog razumnu ravnotežu između zaštite kratkoročnih i srednjoročnih interesa sektora ribarstva i boljeg očuvanja ribolovnih resursa.

4.3.2. Da bi se neutralizirale kratkoročne negativne posljedice kako za brodoglasnike, tako i za ribare (primjerice smanjenje ulova ciljanih vrsta i novi izdaci za kupovinu opreme), Odbor smatra da sektor ulova treba podupirati Europski fond za pomorstvo i ribarstvo (EFPR).

4.3.3. EGSO smatra da prijedlog ne uključuje procjenu učinka na sigurnost na moru. Nove ribarstvene politike predstavljaju potencijalni rizik kako za sigurnost posade (npr. duže radno vrijeme za preradu usputnog ulova), tako i za sigurnost plovila (npr. stabilnost plovila zbog povećanja usputnog ulova), koje treba analizirati i uzeti u obzir.

4.4. **Provedba i poštovanje propisa**

4.4.1. U novoj Osnovnoj uredbi o ZRP-u ⁽⁵⁾ razmatraju se različite tehničke mjere i mjere očuvanja u svrhu postizanja spomenutih ciljeva. Višegodišnji planovi predstavljaju najvažniju mjeru za ostvarivanje te nakane. Njima će se uspostaviti okvir za održivo iskorištavanje stokova i morskih ekosustava na koje se odnose, a posebice moraju uključivati odgovarajuće tehničke mjere (članak 10. stavak 1. točka (f)).

4.4.2. Komisija smatra da je prijedlog nužan za jamčenje pravne sigurnosti dok se ne odobre višegodišnji planovi upravljanja te to smatra prijelaznim rješenjem u cilju prilagodbe postojećeg pravnog sustava novim zahtjevima ZRP-a u pogledu tehničkih mjera. EGSO smatra da je ta promjena nužna.

4.4.3. EGSO izražava mišljenje da bi za odgovarajući razvoj i provedbu regionalizacije Komisija višegodišnje planove i planove za odbačeni ulov trebala predložiti na temelju zajedničkih preporuka država članica kako bi se izbjegao povratak na mikroupravljanje. Komisija bi trebala ograničiti svoju ulogu na provjeru i koordinaciju kompatibilnosti prijedloga država članica s ciljem da se osigura ispunjavanje ciljeva ZRP-a. Na taj će se način osigurati brzo usvajanje mjera prilagodbe novim okolnostima u ribarstvu, uz pristup od baze prema vrhu, a industrija će ih u većoj mjeri prihvatiti.

4.5. **Regionalizacija i postupak odlučivanja**

4.5.1. Odbor se slaže s tvrdnjom da je nužno zadržati određene zajedničke osnovne mjere koje se primjenjuju na sve vrste ribolova i regije, a ograničene su na utvrđivanje zajedničkih definicija, načela i ciljeva u skladu s novim ZRP-om kako bi se izbjegao pravni vakuum.

4.5.2. Međutim, Odbor želi istaknuti da će se, kad na snagu stupe svi uzastopni stadiji obveze iskrcavanja, sadašnje upravljanje ribarstvom drastično promijeniti. Pristup više neće biti usredotočen na iskrcavanje ribe, već na ulov. Stoga je od iznimne važnosti da suzakonodavci izbjegnju ponavljanje pogrešaka iz prošlosti i prihvate donošenje preskriptivnih tehničkih mjera EU-a na regionalnoj razini uz neposredno savjetovanje s onima koji te propise moraju svakodnevno primjenjivati i poštovati.

4.5.3. Osim toga, EGSO smatra da bi Komisija trebala promicati ozračje povjerenja u kojem bi ribari mogli slobodno odabrati najprimjerenije alate za postizanje veće selektivnosti i smanjenje slučajnog ulova. Ne smije se zaboraviti da će ribari snositi punu odgovornost za ostvareni ulov, a ne za ono što iskrcaju. Stoga im treba dopustiti da odlučuju o najboljim selektivnim mjerama.

4.5.4. Nažalost, Komisija nije na usklađen način primijenila taj pristup u vezi sa slobodnim izborom optimalnog oka mrežnog tega te se tekst prijedloga razlikuje u pogledu veličine oka mrežnog tega za male pelagijske odnosno pridnene vrste. U slučaju pelagijskih vrsta veličina oka mrežnog tega u velikoj je mjeri smanjena, dok je u slučaju pridnenih vrsta povećana. Uredba se ne smije iskorištavati za povećanje minimalnih veličina oka mrežnog tega koje su trenutačno u uporabi među ribarima bez opravdanog razloga. Ne smijemo zaboraviti da ribari prodajom ulovljenih vrsta žele ostvariti najveću moguću ekonomsku korist te će nastojati izbjegavati ulov neciljanih vrsta i nedorasle ribe koje im se ubrajaju u kvotu, a smiju se prodati samo za proizvodnju ribljeg brašna, ribljeg ulja ili sličnih proizvoda čija je vrijednost prve prodaje iznimno niska.

4.5.5. Regionalizacija podrazumijeva veću uključenost zainteresiranih strana. Donošenje zakona u uskoj suradnji s državama članicama, savjetodavnim vijećima, subjektima u sektoru ribarstva, znanstvenicima i drugim zainteresiranim stranama ima brojne prednosti, među kojima izdvajamo sljedeće: jasniji i jednostavniji propisi prilagođeniji posebnostima

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 1380/2013, članak 7.

svakog bazena i vrste ribolova; visok stupanj poštovanja propisa među ribarima; lakša primjena od strane inspektora; veća vjerodostojnost i legitimitet politika; veća usklađenost s ciljevima na području okoliša i poboljšana selektivnost ribolova. Odbor stoga preporučuje da se tehničke mjere u vezi s ribolovnim alatima izrade i donesu na lokalnoj i regionalnoj razini.

4.5.6. Dobar primjer negativnih posljedica nepridržavanja prethodno spomenutog pristupa zamjetan je u mediteranskoj floti u kojoj je uvođenje obaveznih posebnih pravila ⁽⁶⁾, poput smanjenja debljine konca, izazvalo ozbiljne poteškoće. Ta je tehnička mjera prouzročila probleme u vezi sa sigurnošću i upravljanjem plovilima; znatan porast habanja mreža zbog slabljenja i smanjenja otpornosti mreža; pad cijena ulova i bespotreban porast odbačenog ulova zbog štete izazvane uporabom tako tankog i oštrog konca.

4.6. Poticajne mjere za ribare: uklanjanje, smanjenje i sprečavanje neželjenog ulova

4.6.1. Odbor smatra da će potpuno sudjelovanje sektora ribarstva u postupku odlučivanja kroz organizacije poslodavaca i sindikate iz tog sektora predstavljati golem poticaj za poštovanje propisa u najvećoj mogućoj mjeri i bolje razumijevanje pravila.

4.6.2. U uvodnoj izjavi 21. prijedloga propisuje se da države članice trebaju provesti mjere kako bi pomogle sektoru ulova u provedbi obveze iskrcavanja, poput skladištenja neželjenih vrsta i pronalaženja tržišta za njih. Međutim, izričito se spominju samo podrška za ulaganje u izgradnju i prilagodbu iskrcajnih mjesta. EGSO smatra da je potrebno spomenuti i ulaganja na plovilima za skladištenje, preradu i dodanu vrijednost neželjenog ulova.

4.6.3. Nadalje, prilagodbu plovila zabrani odbacivanja ulova otežavaju ograničenja obujma (BT) propisana ZRP-om jer će, neovisno o porastu selektivnosti ribolovnih alata u uporabi, zabrana odbacivanja dovesti do porasta neželjenog ulova koji će trebati uskladištiti ili preraditi na plovilu. U svjetlu toga Odbor preporučuje da sustav bude fleksibilniji ⁽⁷⁾. Stoga preporučuje da se svaka obnova ili izmjena plovila koja uzrokuje porast obujma (zbog ugradnje dodatnog prostora za skladištenje ili opreme za preradu neželjenog ulova) zabilježi u poseban registar ili navede u zasebnom retku registra ukupne tonaže ribarskih plovila.

4.6.4. S druge strane, Odbor drži da se porast obujma ne smije smatrati porastom ribolovnog kapaciteta. Stoga bi se postupak opisan u prethodnoj točki trebao, u slučaju obnove plovila, primjenjivati i na porast obujma do kojeg je došlo zbog mjera provedenih radi unapređenja sigurnosti posade, uvjeta rada i smještaja na plovilu, pod uvjetom da se tim povećanjem obujma ne povećava kapacitet plovila za ulov ribe.

4.6.5. Sektor ribarstva uložio je zadnjih godina goleme napore u razvoj visokotehnoloških ribolovnih metoda kako bi se odbacivanje ulova i mogući utjecaj tog postupka na okoliš sveli na najmanju moguću mjeru. Znanstveni, tehnički i gospodarski odbor za ribarstvo (STECF) u više je navrata istaknuo da je „na području poboljšanja selektivnosti ostvareno više u zadnje četiri godine nego u prethodnih 20”. Odbor međutim inzistira da je potrebno uložiti više napora i financijskih sredstava u ribolov pridnenih vrsta radi promicanja tehnološkog napretka na polju selektivnosti.

4.6.6. Odbor ponavlja da je važno ne iskoristiti predloženu uredbu za izmjenu minimalnih veličina koje se primjenjuju na određene vrste bez opravdanog razloga. S jedne se strane u nekim slučajevima veličina povećava, primjerice u slučaju rumenca okana u Sredozemnom moru, dok se istodobno ta minimalna veličina proširuje na područja u kojima se prije nije primjenjivala (zapadne vode). U slučaju lubina povećanje veličine odobreno krajem 2015. za određena područja (sjeverozapadne vode) proširuje se na područja koja nisu bila obuhvaćena tim propisom (jugozapadne vode).

⁽⁶⁾ Uredba (EZ) br. 1967/2006.

⁽⁷⁾ U skladu s Prijedlogom preporuke Savjetodavnog vijeća za pelagijske vrste V1 2015 04 18.

5. Posebne napomene u vezi s člancima

5.1. Članak 6.

S obzirom na nejasnoće koje mnoge predložene definicije izazivaju u dotičnom sektoru, EGSO smatra da bi, u slučaju kad se odnose na pribor ili dio pribora, definicije trebale upućivati na prilog s grafičkim prikazom koji bi olakšao razumijevanje definicije, po uzoru na postupak koji je sama Komisija primijenila u slici 2. Priloga 1. Uredbi Vijeća (EZ) br. 2187/2005, koja se stavlja izvan snage predmetnom novom uredbom o tehničkim mjerama.

5.2. Članak 13.

Na kraju točke 2. ovog članka navodi se da „Komisija posvećuje posebnu pozornost ublažavanju štetnih učinaka premještanja ribolovne aktivnosti na druga osjetljiva područja”, što se može razumjeti u kontekstu zaštite osjetljivih staništa. U tu svrhu potrebno je raspolagati prikazom područja koja se žele zaštititi kako bi se unaprijedila saznanja o morskom dnu, no to ne smije uključivati zabranu *per se* aktivnosti flote koja uvelike ovisi o pronalasku novih ribolovnih područja vrsta koje lovi, na što će biti prisiljena zbog nove politike u pogledu obveze iskrcavanja. Odbor smatra da Komisija treba osigurati cjelovit prikaz svih ugroženih morskih područja kako bi se točno utvrdilo što će se zaštititi i s kojom namjerom. To je važno kako bi se, u cilju jamčenja potpune održivosti, ublažile ne samo posljedice po okoliš, već i društvenogospodarske posljedice potencijalnog zatvaranja ribolovnih područja.

5.3. Članak 17.

Odbor izražava zabrinutost zbog sadržaja članka 17. stavka 2. prijedloga s obzirom na to da europska flota lovi i niz vrsta koje ne podliježu sustavu ukupnog dopuštenog ulova (TAC) i kvotama tržišne vrijednosti, a doprinose tomu da poduzeća imaju financijske koristi od izlazaka u ribolov svojih plovila. Preporučljivo je da se uzme u obzir da su te vrste⁽⁸⁾, iako ne podliježu sustavu TAC-ova, sastavni dio uobičajenog ulova flote te stoga predstavljaju vrste od interesa.

5.4. Članak 37.

Europska komisija uopće ne spominje ulaganja na plovilima za skladištenje, preradu i dodanu vrijednost neželjenog ulova ribe. Nadalje, ustvari zabranjuje bilo kakvu mogućnost fizičke ili kemijske prerade za proizvodnju ribljeg brašna ili ribljeg ulja na plovilu. Ribari se slabo potiču na zadržavanje neželjenog ulova ribe na plovilu kad prodajna cijena iznosi oko jednog centa po kilogramu za neljudsku potrošnju. Odbor se stoga zalaže za brisanje članka 54.a koji se predlaže člankom 37.

6. Posebne napomene u vezi s priložima

6.1. Sjeverozapadne vode (Prilog VI., dio B)

6.1.1. EU bi trebao promicati ozračje povjerenja u kojem bi ribari mogli slobodno odabrati najprimjerenije alate za postizanje veće selektivnosti i smanjenje usputnog ulova. Ne smije se zaboraviti da će ribari snositi punu odgovornost za ostvareni ulov, a ne za ono što iskrcaju. Stoga im treba dopustiti da odlučuju o najboljim selektivnim mjerama.

6.1.2. U prilogu Europska komisija zahtijeva da kočarice počnu upotrebljavati povlačne ribolovne alate s vrećom (sakom) od 120 mm, što bi nesumnjivo dovelo do nestanka te flote jer se s okom mrežnog tega od 100 mm (u uporabi na biološko osjetljivom području) ulov smanjuje za 35 % u odnosu na ulov ostvaren uz pomoć oka mrežnog tega od 80 mm.

6.1.3. Odbor se ne može složiti s uspostavom novih područja, bez ikakvog obrazloženja, na kojima bi se primjenjivale mjere ublažavanja za kitove, kao ni s jednostavnim uvođenjem mjera za sprečavanje slučajnog ulova morskih ptica jer to iziskuje detaljniju analizu i znanstveno obrazloženje.

⁽⁸⁾ Primjerice kokoti (*Triglidae*), lignja (*Loligo spp*), ugor (*Conger conger*), obična sipa (*Sepia officinali*), kovač (*Zeus faber*), pasji jezik (*Glyptocephalus cynoglossus*), grboglavka (*Brama brama*), mali lignjun (*Illex spp*), crni zmijičnjak (*Aphanopus carbo*) i čak velika kapica (*Pecten maximus*).

6.2. *Jugozapadne vode (Prilog VII., dio B)*

6.2.1. Odbor se ne slaže s povećanjem minimalne veličine oka mrežnog tega vreće (sake) za ulov svih pridnenih vrsta. Povećanjem veličine oka mrežnog tega sa 70 mm na 100 mm plovila se šalje da love morsku vodu te ih se osuđuje na propast. Način rada, male količine odbačenog ulova u tim vrstama ribolova i raznolikost ciljanih vrsta argumenti su za zadržavanje veličine oka mrežnog tega od 70 mm.

6.2.2. U pogledu mjera za smanjenje slučajnog ulova kitova i morskih ptica u zonama ICES-a VIII. i IX.a, Odbor smatra da Komisija prije njihova usvajanja treba pružiti nužna znanstvena obrazloženja s obzirom na to da su te mjere već odbijene u prošlosti zbog nepostojanja ili malog broja kitova i morskih ptica u tim vodama.

6.3. *Sredozemno more (Prilog IX., dio B)*

6.3.1. U pogledu zabrane uporabe mreža debljine konca veće od 3 mm, Odbor smatra da bi se, u skladu s rezultatima znanstvene studije koju je proveo Španjolski oceanografski institut (IEO), ta debljina trebala povećati na 5 mm jer zadržavanje debljine od 3 mm nije opravdano sa stajališta očuvanja resursa te samo uzrokuje ekonomsku štetu jer češće dolazi do habanja mreža.

6.3.2. U pogledu zabrane držanja na plovilu ili postavljanja više od 250 vrša ili košara po plovilu za ulov dubokomorskih rakova (uključujući Plesionika spp.), Odbor smatra da bi se za tu vrstu kozice trebao moći zadržati broj vrša ili košara koji je trenutno dopušten, odnosno 1 500 komada. Postojeće znanstvene studije upućuju na to da trenutačni ulov omogućuje da ukupna biomasa bude veća od biomase najvećeg održivog prinosa i pokazuju da je ta ribolovna aktivnost u postojećim okolnostima održiva te se izvodi na odgovoran način.

Bruxelles, 13. srpnja 2016.

Predsjednik
Europskog gospodarskog i socijalnog odbora
Georges DASSIS
